

ZALAERDŐ Zrt.

Rosta Gyula úr
vezérigazgató

Nagykanizsa

Múzeum tér 6.
8800

Tárgy: Észrevétel az Állami Számvevőszék ellenőrzési jegyzőkönyvére

Tisztelt Vezérigazgató Úr!

A Zalaerdő Erdészeti Zártkörűen Működő Részvénytársaság az Állami Számvevőszéknek a Részvénytársaság vagyongazdálkodásának ellenőrzéséről készült jegyzőkönyv-tervezet I. Összegző megállapítások, következtetések, javaslatok részében foglaltak könyvvizsgálatra vonatkozó részéről a következők szerint tájékoztatót.

A jegyzőkönyv-tervezet szerint megállapításra került: *„A könyvvizsgáló minden évben hitelesítő záradékkal látta el a Társaság éves beszámolóit, annak ellenére, hogy a Társaság a kezelésében levő vagyonelemeket a Számv. tv. rendelkezései ellenére a mérlegben nem szerepeltette, ezáltal az nem a valós képet mutatta.”*

A Részvénytársaság vagyongazdálkodásának számvevőszéki ellenőrzés jegyzőkönyvi megállapítására **észrevételeim** a következők:

1.

A Társaság a Kincstári Vagyoni Igazgatósággal 1996. október 14-én Ideiglenes Vagyonkezelői Szerződést kötött, amelyben a Társaság részére vagyonkezelésbe adott eszközök (állami erdők) érték nélkül szerepelnek.

2.

A számviteli törvény 23. § (2) bekezdése előírja „A vagyonkezelőnél a mérlegben eszközként kell kimutatni —a törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján— kezelésbe vett az állami vagyon részét képező eszközöket is. Ezen eszközöket a kiegészítő mellékletben —legalább mérlegtételek szerinti bontásban— be kell mutatni.”

3.

A számviteli törvény 42. § (1) bekezdése előírja „Kötelezettségek azok a egyéb szerződésekből eredő pénzürtékben kifejezett, elismert tartozások, amelyek valamint az állami és önkormányzati vagyon részét képező eszközök —törvényi rendelkezés és felhatalmazás alapján történő— kezelésbevételéhez kapcsolódnak.”

4.

A Részvénytársaság az Ideiglenes Vagyonkezelői Szerződésben **érték nélkül vagyonkezelésbe vett eszközöket** a számviteli törvény 23. § (2) bekezdés szerint eszközként, illetve a 42. § (1) bekezdés alapján kötelezettségként az éves beszámolóban, a mérlegben kimutatni nem tudta.

5.

A számviteli törvény 155. § (1) alapján a könyvvizsgálat célja annak megállapítása, hogy az éves beszámoló a számviteli törvény előírásai szerint készült el, a Részvénytársaság vagyoni és pénzügyi helyzetéről, a működés eredményéről megbízható és valós képet mutat.

6.

Az a könyvvizsgálói véleményem, hogy az Ideiglenes Vagyonkezelési Szerződés szerint a Részvénytársaság a vagyonkezelésbe vett érték nélküli eszközöket a számviteli törvény előírásai szerint mutatta ki. Ezt a véleményemet alátámasztja a PM Számviteli Főosztályának 9806/1997. számú, 1997. november 25-i szakmai iránymutatásában foglaltak is, amelyet mellékelten csatolok.

7.

A független könyvvizsgálói jelentésem szerinti véleményemet (záradékot) fenntartom. Az a véleményem, hogy a Részvénytársaság éves beszámolója a vagyoni és pénzügyi helyzetről, a működés eredményéről megbízható és valós képet mutat.

A Részvénytársaság vagyongazdálkodási tevékenységének számvevőszéki ellenőrzésről készült jegyzőkönyvi tervezet megállapításához megjegyzem, hogy a tulajdonos nevében eljáró szervezet az Ideiglenes Vagyonkezelési Szerződés megkötésekor, az eszközök érték nélküli vagyonkezelésbe adásánál vélelmezhetően mérlegelte az erdőgazdálkodás szakmai sajátosságait, az eszközök és a kötelezettségek értéken történő kimutatásából eredő **„torz” üzleti megítélést**, az ebből eredő **kedvezőtlen vagyoni és jövedelmezőségi következtetések** levonását, az erdővagyon –az élőfaállomány– értékének folyamatos változását, valamint a számviteli törvény **tartalom elsődlegessége a forma felett**, a költség –haszon– összevetésének, valamint a világosság számviteli elveinek a betartása.

Kérem a Részvénytársaság vagyongazdálkodásának számvevőszéki ellenőrzés jegyzőkönyvi tervezet megállapítására tett észrevételem szíves tudomásulvételét.

Nagykanizsa, 2015. október 7.

Tisztelettel:

Szálinger Ferenc
könyvvizsgáló
MKVK-001502

ÁLLAMI
PRIVATIZÁCIÓS ÉS
VAGYONKEZELŐ RT.

1133 BUDAPEST, POZSONYI ÚT 56. LEVÉLCÍM: 1399 BUDAPEST. PF: 708
TEL.: 269-8600. FAX: 149-5745 TELEX: 20-2892

Agrárgazdasági Ügyvezető Igazgatóság Ikt. sz.: 674/410./ÁPV Rt./97.
Dátum: 1997. december 9.

Dobó István úrnak
vezérigazgató
Pilisi Parkerdőgazdaság Rt.
2025 Visegrád, Pf. 5.

Tisztelt Vezérigazgató Úr!

A Kincstári Vagyoni Igazgatóság az ÁPV Rt-vel együttesen kezdeményezte a Pénzügyminisztériumnál a számviteli törvény 21. §-ának módosítását, amely jogszabályi előírás a vagyonkezelő mérlegében rendeli el kimutatni a vagyonkezelésbe vett, a kincstári vagyon részét képező eszközöket a hosszú lejáratú kötelezettségekkel szemben.

Megkeresésünkre a Pénzügyminisztérium a mellékelt állásfoglalást adta ki, melyet szíves tájékoztatásul megküldök.

Üdvözlettel,

Koleszár István
Koleszár István
ügyvezető igazgató

PÉNZÜGYMINISZTERIUM

1051 BUDAPEST, JÓZSEF NÁDOR TÉR 2-4.

Postacím: 1369 Budapest, Postafiók 481

Telefon: 118-2086 Telefax: 118-2570

Számviteli Főosztály

9806/1997.

NG-1129/97.

Tárgy: A kincstári vagyon számviteli elszámolása a vagyonkezelőnél.

Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. elnöke
DR. KOCSIS ISTVÁN ur
vezérigazgató-helyettes

B u d a p e s t

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 109/G §-ának /1/ bekezdése előírja, hogy "A vagyonkezelői jog jogosultját - ha jogszabály másként nem rendelkezik - megilletik a tulajdonos jogai, és terhelik a tulajdonos kötelezettségei - ideértve a számvitelről szóló 1991. évi XVIII. törvény szerinti könyvvezetési és beszámolókészítési kötelezettséget is - azzal, hogy a vagyont ..."

Ennek a törvényi követelménynek a hatására kellett módosítani 1996. január 1-jével a számviteli törvényt, kiegészítve a fentebb idézett 21. § /3/ bekezdéssel, amely szerint "/3/ A vagyonkezelőnél a mérlegben eszközként kell kimutatni a kezelésbe vett, a kincstári vagyon részét képező - az /1/ bekezdés szerinti - eszközöket is a hosszulejáratu kötelezettségekkel szemben ..."

A számviteli törvény ezen módosításának előkészítése során is ismert volt az a vélemény, amelyet Önök az átiratukban megfogalmaznak, hogy a kincstári vagyon bevitele a hosszulejáratu kötele-

zettségek közé torz képet ad a vállalkozások vagyoni, illetve forrás helyzetéről, hogy a kincstári erdőt kezelő erdőgazdasági részvénytársaságok esetében a saját vagyonhoz viszonyítottan tizszeresét meghaladó a hosszulejáratu kötelezettségek állománya, amely a hitelkéesség megítélésénél gondot jelenthet.

A vélemény ezzel kapcsolatosan akkor is az volt, hogy a torz képet az okozná, ha a vagyonkezelő mérlegében a vagyonkezelésbe vett eszközök állománya nem jelenne meg, mivel akkor nem lenne benne az az eszköztömeg, amellyel a vagyonkezelő a tevékenységét folytatja, amelyre a tevékenysége irányul. Ugyanakkor ezek az eszközök a kincstár tulajdonát képezik, így nem jelenhetnek meg a vagyonkezelő saját vagyonában.

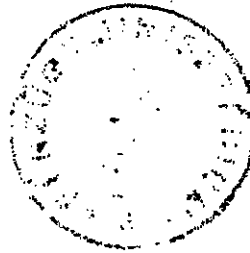
A hitelkéesség megítélése - a hitelintézet részéről nem egyetlen - a tartalmától független - tényező mérlegben való megjelentetésétől függ, a véleménykialakítása nemcsak ezen alapszik.

A számviteli törvény 21. §-ának /3/ bekezdése szerinti rendelkezés elhagyását, a törvény ilyen irányú módosítását nem tartom indokoltnak, mivel a mellette felhozott érvek a törvénybeiktatáskor is ismertek voltak, azokban érdemi változás az eltelt idő alatt nem következett be.

A számviteli törvény 21. §-ának /3/ bekezdésében megfogalmazott előírás feltételezi, hogy a kezelt kincstári vagyon megfelelő módon, dokumentáltan értékelésre kerül, hiszen csak ez esetben lehet azt az eszközök és a kötelezettségek között értékkel kimutatni. Ebből - természetesen - az is következik, amig megfelelő értékelés nem áll rendelkezésre, vagy az adott kincstári vagyont nem lehet - természeténél fogva - értékelni, addig /és akkor/ nem lehet /nem tudjuk/ alkalmazni a törvény hivatkozott 21. § /3/ bekezdésének rendelkezését sem.

Nem számviteli kérdés, hogy a kincstári vagyon előbbiek szerinti értékelése mikor készíthető el, egyáltalán elkészül-e, továbbá az sem, hogy a vagyonkezelési szerződésben a szerződő felek megjelölik-e vagy sem a kezelésbe adott kincstári vagyon értékét. A számviteli törvény 21. §-a /3/ bekezdésének alkalmazása alól felmentést még átmenetileg sem adhatunk.

Budapest, 1997. november 25.

Dr. Nagy Gábor
főosztályvezető